

התנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

תוכן עניינים

- א. שאין חולקין מנחות כנגד זבחים ... מנחות כנגד עופות ... עופות כנגד זבחים ... מנחות כנגד מנחות ... מחבת כנגד מחבת ומרחשת כנגד מרחשת ... בקדשים קלים.....2
- ב. איש חולק ואפילו בעל מום ואין קטן חולק ואפילו תם.....4
- ג. כל קרבנם לרבות לוג שמן של מצורע.....4
- ד. לכל מנחתם לרבות מנחת העומר ומנחת קנאות.....5
- ה. לכל הטאתם לרבות הטאת העוף.....5
- ו. לכל אשםם לרבות אשם נזיר ואשם מצורע.....6
- ז. אשר ישיבו זה גזל הגר לך היא ולבניך שלך היא ולבניך אפילו לקדש בו את האשה.....6
- ח. שלמי העובדי כוכבים עולות ... עובד כוכבים לבו לשמים ... על מנת שיתכפר בהן ישראל אוכלן על מנת שיתכפר בהן כהן כהן אוכלן ... העובדי כוכבים ... אין לי אלא עולה בלבד.....7
- ט. בני ישראל נודרין ואין העובדי כוכבים נודרים.....8
- י. עובד כוכבים ששלח עולתו ממדינת הים ושילח עמה נסכיה קריבין משלו ואם לאו קריבין משל ציבור ... אזרח מביא נסכים ואין העובד כוכבים מביא נסכים 8
- יא. מה נדרבתו אינה נאכלת אף חובתו אינה נאכלת.....9

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748
להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה
<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

דף עג.

**א. שאין חולקין מנחות כנגד זבחים ... מנחות כנגד עופות ...
עופות כנגד זבחים ... מנחות כנגד מנחות... מחבת
כנגד מחבת ומרחשת כנגד מרחשת ... בקדשים קלים**

כבר התבאר במסכת קידושין דף נג: שנאמר בקרבן המנחה (ויקרא פרק ו פסוק יא) **כָּל זֶכֶר בְּבִנְי אֶהְרֶן יֹאכְלֶנָה וְכֵן בִּקְרִבֵּן הַחֹטֵאת (שם פסוק כב) כָּל זֶכֶר בְּבִנְי אֶהְרֶן יֹאכְלֶנָה וְכֵן בִּקְרִבֵּן הָאֲשָׁם (שם ז פסוק ו) כָּל זֶכֶר בְּפִהֲנִים יֹאכְלֶנּוּ מִכֹּאֵן שְׂכַל הַכֹּהֲנִים זְכָאִים בַּחֲלוּקַת בֶּשֶׂר וְעוֹר הַקִּרְבָּנוֹת שְׂאִינִם לְבַעֲלִים, וְנֹאמֵר (דברים יח פסוק ה) חֵלֶק פְּחֵלֶק יֹאכְלוּ לֶבֶד מִמֶּפְרִיו עַל הָאֲבוֹת הַזֶּה אֹמֵר, כֹּל הַכֹּהֲנִים שׁוּוֹי זְכוּיוֹת לְהוֹצִיא אֶת מַה שְׁעֵתִיד לְהִימָסֵר לְבִתֵּי הָאֲבוֹת¹**

שמואל ודוד חילקו אותם לעשרים וארבעה משמרות; והללו התחלפו מדי שבוע בעבודת המקדש. כל משמר חזר והתחלק לבתי אב, וכל יום היה בית אב אחר עובד עבודה² וחולק בבשר ועור הקרבנות. מלבד ברגלים שמצות עשה להיות כל המשמרות שוים ברגלים³.

אם כן מהו שנאמר (ויקרא ו פסוק יט) **הִפְתֵּן הַמִּחְטָא אֶתְּהָ יֹאכְלֶנָה, הוּא בֵּית הָאֲב הַעוֹבֵד אוֹתוֹ יוֹם בַּתְּנָאִי שֶׁהִיוּ רֵאוּיִים לְחִיטּוֹי וּלְאֲכִילָה בְּשַׁעַת הַקִּרְבָּה; הוּוּה אֹמֵר: בַּתְּנָאִי שְׂלֵא הִיו טְמֵאִים אוֹ אֹנְגִינִים וְכֵךְ פְּסוּלִים לְעַבּוּדָה אוֹ לְאֲכִילָה, וְזֵהוּ גַם מַה שְׁנֹאמֵר (שם ז פסוק ז) פְּחֵטָאֵת פְּאֲשָׁם תּוֹרָה אֶחַת לָהֶם הִפְתֵּן אֲשֶׁר יִכְפֹּר בּוֹ לֹו יִהְיֶה. וְכֵן (שם פסוק ח) עוֹר הָעֶלְיָה אֲשֶׁר הִקְרִיב לְפָנֶיךָ**

¹ מתחילה היו כולם שווי זכויות. אך עם גידול אוכלוסיית הכהנים היה צורך בויתור הדדי; מכאן ואילך רק בתי אב מסוימים זכו לעבוד ולאכול מן הקרבן. וכך היו נוהגים: מימות משה ועד דוד היו מחלקים את הכהנים לשמונה משמרות. רש"י הירש ויקרא ו יט

² רק ברגלים, שעה שכל ישראל התכנסו במקדש, היו נוהגים בקרבנות ציבור על – פי הכלל המקורי: "חלק כחלק יאכלו"

³ רמב"ם הלכות בלי המקדש פרק ד הלכה ד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

לו יהיה וכן (פסוק יד) לפתח הוורק את דם השלמים לו יהיה. לומר שבית האב הוא החולק בבשר ובעור, אם ראוי הוא להקרבה, ואינו טמא או אונן⁴.

וכולם חולקים⁵ בכל קדשי המקדש איש כאחיו, בין זה שהקריב בין אחיו שעמו במקדש שלא הקריב⁶. וי"א⁷ שמצוה שיאכל ממנה הכהן המקריב⁸, עם האחרים מבית האב, ולא כולה.

אמרו חכמים⁹ אין חולקין מנחה כנגד מנחה, אפילו מעשה מחבת כנגד מעשה מחבת או סלת כנגד סלת, אלא כל אחת ואחת, חולקין שיריה בפני עצמה. וכל כהני בית האב של אותו יום חולקים בכל אחת מן המנחות. אסור לחלק מנחה כנגד מנחה – ואפילו המנחות הן דומות, כגון מנחת מרחשת כנגד מנחת מרחשת. אילו הותר לעשות כן, היה זה נוטל מנחה שלמה אחת, וחברו נוטל מנחה שלמה אחרת. אך חלוקה כעין זו אסורה; אלא יש לחלק כל מנחה בין כל כהני בית האב – ואפילו לא יגיע לכל חלק אלא מעט מועיר. הלכה זו נוהגת בכל המנחות ובכל הקרבנות

⁴ ואף על גב דבעל מום נוטל חלוקה, והו גזירת התורה: כל זכר ככהנים לרבות בעלי מומין, כן הוא בת"כ ובזבחים (צמ, א). ומבואר להלן

⁵ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק י הלכה יד

⁶ נשאמר בעולה עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה, ונאמר בחטאת הכהן המחטא אותה יאכלנה, ונאמר באשם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה, ונאמר בשלמים לכהן הוורק את דם השלמים לו יהיה, ונאמר במנחה הכהן המקריב אותה לו יהיה,

⁷ תוס' יבמות דף מ. ד"ה רצה כהן אחר בת"י השני, וכ"כ בתוס' הרא"ש שם ובפני' הר"ש משאנץ ז"ל על הספרא (פרשת צו פ"ב) קצת ביותר ביאור. וז"ל וא"ת והלא ודאי כהן אחר אוכלה דכתיב לכל בני אהרן תהי וגו'. וי"ל לכל בית אב קורא הוא עצמו אוכלה לאפוקי בית אב אחר שאין לו לאכול כהן אחר ולא הוא עכ"ל. אי נמי הוא אוכלה עם אחרים אבל לא מדברי הראב"ד ז"ל (בפירושו לספרא שם) נראה דס"ל כתי' השני עיי"ש.

⁸ ולפי הנראה לכאורה בין לת"י הראשון ובין לת"י השני לא אמרינן הכי אלא במנחות דוקא ולא בשאר קרבנות הנאכלין. דהא קרא במנחה הוא דכתיב. וכן הבינו האחרונים ז"ל. איברא דלדידי מה שהבינו האחרונים ז"ל דדוקא לענין מנחות הוא שאמרו כן לא יתכן כלל. ודאי אין שום חילוק בין מצות אכילת בשר קדשים למצות אכילת שירי מנחות. הגר"י פערלא על הרס"ג עשין עשה קכב קכג

⁹ חלק הכתוב במנחות בין מנחות האפויות ומנחת הסלת, שהרי באפויות הוא אומר (ויקרא פרק ז פסוק ט) וְכָל מִנְחָה אֲשֶׁר תֹּאֲפֶה וְגו' לַכֹּהֵן הַמִּקְרִיב אֹתָהּ לֹא תִהְיֶה, ובמנחת הסלת הוא אומר (שם פסוק י) וְכָל מִנְחָה בְּלוּלָה בְשֶׁמֶן וְחֶרֶבָה לְכָל בְּנֵי אֶהְרֹן תִּהְיֶה אִישׁ כְּאָחִיו.

ולמה חילקן שהאפויה כשחולקין אותה אנשי בית אב כל שיגיע לו חלקו אפילו כזית פת הרי הוא ראוי לו שהרי אוכלו מיד, אבל הסלת אם יחלקה ביניהן נמצא מגיע לזה מלא כפו סלת או פחות, שאינו ראוי לא ללוש אותו ולא לאפותו, לפיכך היה עולה על הדעת שיחלקו מנחה כנגד מנחה ולא יחלקו מנחה זו בפני עצמה על כל אנשי בית אב, הוצרך הכתוב לומר בה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו לומר שיחלקוה בפני עצמה, רמב"ם שם הלכה טו

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסכת מנחות

ולפיכך אין חולקין עוף כנגד עוף¹⁰, ולא חטאת כנגד חטאת, ולא חזה ושוק כנגד חזה ושוק, אלא כל חלק וחלק חולקין אותו ביניהן בשוה.

כגון שיש ביום זה עשר חטאות ועשר אשמות ועשר הרמות מתודה ואיל נזיר ועשרה מנחות סולת ועשרה מרחשת, וכן מכל מין מנחה וכן מכל מין חטאת העוף כל אחד ואחד חולקין בין כל הבית אב.

ב. איש חולק ואפילו בעל מום ואין קטן חולק ואפילו תם

עוד התבאר שם שאין הקטן¹¹ חולק אפילו בקדשים קלים אף על פי שמותר להאכילו קדשי קדשים, וכן אשה ואנדרונינוס אין חולקין להם בקדשי המקדש כלל שנאמר (שם) איש פֶּאֶחִיו, אבל בעל מום בין קבוע בין עובר בין שנולד במומו בין שהיה תמים ונפסל חולק ואוכל שנאמר (שם) כֹּהֵן כֹּהֵן אֶלְהִיו מִקְדָּשֵׁי הַקֹּדֶשִׁים וְמִן הַקֹּדֶשִׁים, והוא שיהיה ראוי לאכילה, אבל אם היה טמא אינו חולק לאכול לערב.

ג. כל קרבנם לרבות לוג שמן של מצורע

כבר התבאר במסכת זבחים דף מד. ולעיל דף נח. שלוג שמן¹² של מצורע מועלין בו משהוקדש בכלי עד שיזרק דם האשם, נזרק דם האשם לא נהנין¹³ ולא מועלין עד שיתנו ממנו מתנותיו¹⁴, משנתנו ממנו המתנות הותרו השירים באכילה כבשר חטאת ואשם ומתחלק לכהנים¹⁵.

¹⁰ רמב"ם שם הלכה מז

¹¹ רמב"ם שם הלכה יז

¹² רמב"ם הלכות מעילה פרק ב הלכה י

¹³ ברש"י כתב דהוי מדרבנן וצ"ע בדעת רבינו, שכיון שאסור באכילה כשאר קדשים מדאורייתא היינו שלא נעשה כל צורך גבוה אם כן גם איסור הנאתו יהיה מן התורה.

¹⁴ לא ברר לנו רבינו בלוג שמן של מצורע הבא בפני עצמו, דמביא אדם לוגו לאחר כמה ימים אם מועלין בו עד שיותן מתנותיו שכנגד הקדשי קדשים, וכדמשמע פשטא דגמ' בזבחים (מ"ד ע"ב) הרי לוג הבא בפני עצמו דלכו"ע מתנותיו שרי ליה, ואינו מוכרח אם איכא מעילה ביה, וצ"ע. או"ש שם

¹⁵ רמב"ם הלכות מחוסרי כפרה פרק ד הלכה ב

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

שירי הלוג¹⁶ אינו נאכל אלא בעזרה לזכרי כהונה כשאר קדשי קדשים¹⁷ שהרי הוקש לאשם¹⁸.

ד. לכל מנחתם לרבות מנחת העומר ומנחת קנאות

עוד התבאר בזבחים שם שכל המנחות¹⁹ הקריבות לגבי המזבח נקמצות ומקטיר הקומץ כולו על גבי המזבח והשאר נאכל לכהנים ומאימתי יותרו השירים באכילה משיצית האור ברוב הקומץ. חוץ ממנחת זכרי כהונה שאינה נקמצת אלא מקטירין אותה כולה.

ובכלל זה מנחת העומר²⁰ הקרבה בט"ז בניסן לאחר שקומץ ומקטיר השאר נאכל לכהנים כשיירי כל המנחות.

וכן מנחת סוטה לאחר שמקטיר הקומץ כמבואר במסכת סוטה שם השאר נאכל לכהנים.

ה. לכל חטאתם לרבות חטאת העוף

עוד התבאר שם שחטאת העוף²¹ אין למזבח בה אלא דמה, ולמרות שאינה נשחטת אלא נמלקת, אינה נבילה, והשאר נאכל לזכרי כהונה כבשר חטאת הבהמה²².

¹⁶ רמב"ם שם הלכה ג.

¹⁷ כ"ה בתוספתא זבחים פרק ו' וז"ל היכן היא אכילתן של כולן חטאת ואשם וזבחי שלמי צבור וחטאת העוף ואשם תלוי ולוג שמן של מצורע ושתי הלחם ולחם הפנים ושירי מנחות והעומר כולן קדשי קדשים ונאכלין לפנין מן הקלעים ונאכלין לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ולילה עד הצות ואין חייבין עליהן משום נותר ואין מחשבה פוסל בהן משום פגול עד שיעלה עמוד השחר עכ"ל. הר המוריה שם

¹⁸ זה פשוט במנחות כ"ח א' דלכו"ע הוקש הלוג לאשם ולא פליגי ר' אליעזר ורבנן רק דלר"א דהוקש האשם לחטאת לענין שלא לשמה ה"נ הוקש הלוג לענין זה ולרבנן ס"ל דלוג הוקש לאשם אבל האשם לא הוקש לחטאת יעו"ש היטב והבן ולא ירדתי לסוף דעת הלח"מ שנתקשה בזה בחנם. שם

¹⁹ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק יג הלכה ט' יג

²⁰ רמב"ם הלכות תמידין ומוספין פרק ז הלכה יב

²¹ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ז הלכה ז

²² וכן גם בתוספתא זבחים פ"ו ה"ז וחטאת העוף כו' ונאכלין לזכרי כהונה ובתוספתא תמורה פ"א ה"י שהעופות כו' ונאכלים לזכרי כהונה.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרה היומי

מסנת מנחות

ו. לכל אשמים לרבות אשם נזיר ואשם מצורע

עוד התבאר שם שכל האשמות²³ מפשיט ומוציא האימורין ומולחן וזורקן על גב האשים, ושאר בשרם נאכל לזכרי כהונה בעזרה כחטאת.

ואשם מצורע למרות שיש בקבלת דמו שינוי²⁴, ואעפ"כ שאר מעשיו זוריקת דמו על המזבח ואכילתו כשאר האשמות לכל דבר.

ז. אשר ישיבו זה גזל הגר לך היא ולבניך שלך היא ולבניך אפילו לקדש בו את האשה

התבאר עוד שם ובמסכת ב"ק דף קט. שנאמר בפ' נשא (במדבר ה פסוק ו – ח) איש או אשה וגו' והתנדו את חטאתם אשר עשו והשיב את אשמו בראשו והמישתו יסף עליו ונתן לאשר אשם לו ואשמו זהו הקרן, ואם אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב לה' לפהן מלבד איל הפפרים אשר יכפר בו עליו ודרשו חז"ל²⁵ וכי יש לך אדם בישראל שאין לו גואלים אלא מדובר כשהנגזל הוא גר ומת ולא הניח בנים ובנות ליורשו ובחיינו כפר הגזלן ונשבע ואח"כ רצונו לעשות תשובה נותן הקרן והחומש לכהנים של אותו משמר העובר בבהמ"ק ואח"כ מביא קרבן אשם ומתכפר לו.

לפיכך הגזל את הגר²⁶ וכפר ונשבע לו, ומת הגר ואין לו יורשים²⁷, אף על פי שזקף הגזילה במלוה, חייב להוציא הגזילה מתחת ידו, מדין תורה חייב

²³ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ט הלכה א ב

²⁴ שמקבלין שני כהנים את דמו, אחד מקבל בכלי זורקו על גבי המזבח ואחד בידו הימנית ומערה לידו השמאלית ומזה באצבעו הימנית, ואם שינה וקבל בשמאל תחילה פסל, הכהן שקיבל מקצת הדם בכלי מוליכו וזורקו על המזבח תחילה, ואחר כך יבא הכהן שקיבל הדם בכפו אצל המצורע הכהן מבפנים והמצורע מבחוץ ומכניס המצורע ראשו ונותן הכהן מן הדם שבכפו על תנוך אוזנו הימנית, ואחר כך יכניס ידו הימנית ויתן על בהן ידו ואחר כך יכניס רגלו הימנית ויתן על בהן רגלו ואם נתן על השמאל לא יצא, ואחר כך יקריב חטאתו ועולתו. רמב"ם הלכות מחוסרי כפרה פרק ד הלכה ב

²⁵ ערוה"ש שם סעיף יז

²⁶ שו"ע ונו"כ שם ו וכפירוש הפרישה והגר"א.

²⁷ קודם שמחזיר להכהנים מחוייב הגזלן לחפש אולי נשאר זרע מהנגזל ויחזיר לו כמו שיבואר להלן בעוה"י.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרה היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכתא למשיחא בדרף היומי

מסכת מנחות

ליתן הקרן²⁸ והחומש לכהנים שבאותו משמר, ואח"כ מביא קרבן אשם ומתכפר לו.

ואפילו כהן²⁹ עצמו שגזל אות הגר, ומת הנגזל ואין לו יורשים, לא זכה הכהן בהגזילה שתחת ידו, אלא מוציא מתחת ידו לכל אחיו הכהנים בני המשמרה, ואפילו היה הכהן מאותו משמר אסור לו לעכב לעצמו, והוא אינו נוטל חלק כלל.

דף עג:

**ה. שלמי העובדי כוכבים עולות ... עובד כוכבים לבו לשמים
... על מנת שיתכפר בהן ישראל ישראל אוכלן על מנת
שיתכפר בהן כהן כהן אוכלן ... העובדי כוכבים ... אין לי
אלא עולה בלבד**

כבר התבאר במסכת נזיר דף סב. שאחד אנשים³⁰ ואחד נשים או עבדים מביאין כל הקרבנות, אבל העכו"ם אין מקבלין מהן אלא עולות בלבד שנאמר³¹ (ויקרא כב פסוק כה) ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם, אפילו עולת העוף מקבלין מן הנכרי אף על פי שהוא עובד ע"ז, אבל אין

²⁸ ומפני שהתורה קראה לקרן הגזילה אשם דינו כאשם שאין מקריבין בלילה אלא ביום כמו כן אינו מחזיר הקרן בלילה והחומש נ"ל שיכול להחזיר בלילה כמו שיבואר להלן בעוה"ת.

²⁹ ערוה"ש שם יט

³⁰ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ג הלכה ב

³¹ שה דבמנחות (דף ע"ג) משמע דלא מפקינן איסורא אלא מקרא דאיש איש דכתיב ביה אשר יקריבו לה' לעולה ומרבינן נכרים מאיש דוקא לעולה ולא לשאר קרבנות דלא כתיבי בקרא אליבא דר"ע דקי"ל כוותיה ואיך רבינו ז"ל הביא הדרשא מהכא דהך קרא מוקמינן ליה בתמורה פ"ק בבעלי מומין ומשמע הא תמימים תקריבו. וי"ל דהך דרשה דרבינו ז"ל איתא בת"כ כדכתבו התוס' ז"ל שם דהכי תניא שם מנין שאין מקבלין שקלים מן הנכרי מה ת"ל ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אין לי אלא תמידין שנקראו לחם שאר קרבנות ציבור מנין ת"ל מכל אלה ופירשו שם התוס' ז"ל וקא משמע לן קרא דאפי' בא נכרי ומוסר לציבור אין מקבלין ממנו כשם דאין מקבלין ממנו קרבנות של עצמו ומיהו השתא דאשמעינן איש איש דמקבלים מהם נדרים ונדבות מוקמינן נמי קרא בבעלי מומין כדאיתא בתמורה ע"כ. ורבינו ז"ל הביא דרשה דספרי דמההוא קרא נפקא לן דאין מקבלין ממנו קרבנות ציבור וכ"ש קרבנות עצמו וקרא דאיש איש מרבה נדרים ונדבות דהוה משמע לן איסורא מקרא דמיד בן נכר וכו' ולהכי איצטריך לומר דעולה מקבלים מהן. לחם משנה שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DL117K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

מקבלין מהן שלמים ולא מנחות ולא חטאות ואשמות, וכן עולות שאינן באות בנדר ונדבה אין מקבלין אותן מן הנכרי כגון עולת יולדת וכיוצא בה מעולות שאינן באות משום נדר ולא משום נדבה.

נכרי שהביא³² שלמים מקריבין אותן עולות שהעכו"ם לבו לשמים, כלומר כוונתו היא שיהו קרבנותיו כליל לשמים ולא שיאכלו³³. ואם אמר בפירוש שרוצה דוקא שלמים אין מקבלין ממנו³⁴.

נדר שלמים ונתנם לישראל על מנת שיתכפר בהן ישראל אוכלין אותן הישראלים כשלמי ישראל, וכן אם נתנן לכהן כהן אוכלן.

ט. בני ישראל נודרין ואין העובדי כוכבים נודרין

עוד התבאר שם דף סא. שהעכו"ם אין³⁵ להן נזירות, שנאמר בפרשת נשא (במדבר ו פסוק ב) דְבַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל.

י. עובד כוכבים ששלח עולתו ממדינת הים ושילח עמה

נסכיה קריבין משלו ואם לאו קריבין משל ציבור ... אזרח מביא נסכים ואין העובד כוכבים מביא נסכים

כבר התבאר לעיל דף נא: שהגוי יכול להתנדב עולה אבל לא קרבנות אחרים³⁶, ועולות העכו"ם אין מביאין עמהן נסכים³⁷ שנאמר בפרשת נסכים

³² רמב"ם שם הלכה ג

³³ כסף משנה שם מרש"י, אך בתורת הקדשים ל: אות ב כתב דמסתמא מתרצה לזה שיהא כולו כליל לשמים.

³⁴ כיון דפסקינן לעיקר כאבע"א קרא אם כן אין מקבלין אלא עולה, זבח תודה שם ד"ה אבי"א קרא תורת הקדשים שם

³⁵ רמב"ם שם פרק ב הלכה טז

³⁶ רמב"ם הלכות מעשה הקרבנות פרק ג הלכה ב ה

³⁷ רבינו ז"ל גרס אזרח מביא עליהם נסכים ואין הנכרי מביא עליהם נסכים ולפי שהוקשה אצלו א"כ פליגא ברייתא דמשמע דקאמרה דאינו מביא כלל נסכים אמתניתין דשקלים דמשמע דקרבים משלו ואם לאו משל ציבור נראה שהוא מפרש דמאי דממעט קרא דאזרח הוי דאזרח הוא חייב להביא נסכים משלו אבל הנכרי אם שלח נסכים קרבים משלו ואם לאו הוי משל ציבור אבל אינו חובה שיהיו הנסכים משלו כמו האזרח, ומ"ש רבינו ז"ל כאן אין מביאין עמהן נסכים ר"ל אין חובה להביא נסכים משלהם אלא אם שלחו מרצונם הרי טוב ואם לאו קרבין משל ציבור ובהכי א"ש מתני' דפ"ז דשקלים דקאמרה דאם לא שלח נסכים יקריבו משל ציבור

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הקנתא למשיחא בדרף היומי

מסנת מנחות

(במדבר יב פסוק יג) כָּל הָאֹרֶחַ יַעֲשֶׂה כְּכֹה אֶת אֱלֹהֵי, אַבְל נִסְכֵיהֶם קָרִיבִין מִשָּׁל צְבוּר, שְׁנֵאמַר (שם פסוק יב) כְּכֹה תַעֲשׂוּ לְאַחַד כְּמִסְפָּרָם. אוֹלָם אִם יִרְצֶה הַגּוֹי יוּכַל לִיתֵן.

לפִיכֶךְ גּוֹי שִׁשְׁלַח³⁸ עוֹלָתוֹ מִמְדִינָה אַחֲרֵת³⁹ וְלֹא שִׁלַּח עִמָּה⁴⁰ דְּמֵי נִסְכֵים⁴¹ וְהָיָה יִשְׂרָאֵל⁴² שִׁשְׁלַח מִמְדִינַת הַיָּם וְלֹא שִׁלַּח נִסְכֵים וְאִם לִתְבוּעַ מִמֶּנּוּ, תִּנְאֵי בֵית דִּין יִבְיֵאוּ מִנְחַת הַנִּסְכֵים וְהֵינָן וְהַשְּׁמֵן⁴³ מִתְרוּמַת הַלְשֵׁכָה.

יא. מַה נִּדְבַתּוּ אֵינָה נֹאכְלֵת אִף חוֹבַתּוּ אֵינָה נֹאכְלֵת

כִּבְר הַתְּבֵאֵר בְּמִסְכַּת סוּטָה דְּרַף יָד: וְכַג. וְלַעֲיֵל דְּרַף עַב: שְׁמִנְחַת זִכְרֵי כְּהוֹנָה אֵינָה נִקְמָצַת אֲלֵא מִקְטִירִין אוֹתָהּ כּוֹלָה שְׁנֵאמַר (וּיקְרָא ו פסוק טז) וְכָל מִנְחַת פֶּהֶן כְּלִיל תִּתְּקֶיָה לֹא תֹאכַל, הֵא לְמִדַּת שְׁמִנְחַת חֵינוּךְ וְהַחֲבִיתִין וְכֵהֶן שֶׁהֵבִיא מִנְחַת חוּטָא אוֹ מִנְחַת גְּדֵבָה כּוֹלֵן נִשְׂרָפוֹת עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ וְאֵינָן נִקְמָצוֹת.

כְּלוּמַר דְּאֵינּוּ חוֹבָה לְהַקְרִיב נִסְכֵים מִשְׁלוֹ אֲלֵא אִם שִׁלַּח נִסְכֵים יִקְרִיבוּ מִשְׁלוֹ וְאִם לֹא שִׁלַּח יִקְרִיבוּ נִסְכֵים מִשְׁלֵי צִיבוּר. כְּנִ"ל לְפָרֶשׁ דְּבָרֵי רַבִּינוּ ז"ל. לְחִ"מ שֵׁם, אוֹלָם עֵינָן זִבְחַת תּוֹדָה לֹא. ד"ה דְּהֵינּוּ דְּדַעַת רִשְׁיֵי שְׁנִכְרֵי אִפִּילוּ בַעֲצָמוֹ מִבֵּיא נִסְכֵים עִם עוֹלָתוֹ וְלֹא אֵימְעוּט אֲלֵא שְׁאֵינּוּ יוּכַל לְהֵבִיא נִסְכֵים בְּלֹא קִרְבָּן,

³⁸ רַמְבַּ"ם הַלְכוֹת שְׁקָלִים פֶּרֶק ד' הַלְכָה ג

³⁹ אוֹרְחָא דְּמִילְתָא נִקְטַ דְּבֵא"י בְּזִמְנֵי הַבֵּית לֹא שְׁכִיחֵי גּוֹיִם כּוֹלֵי הָאֵי תִי"ט. שְׁקָלִים פ"ז מ"ו וְהַמְאִירֵי כְּתַב מִמְדִינָה אַחֲרֵת שְׁאֵינּוּ כֹאֵן וְאִם לְתוֹבְעוֹ.

⁴⁰ מִשְׁמַע שֵׁאִם שִׁלַּח מִקְרִיבִין אוֹתָן וְאִף עַל גַּב דְּכ' רַבְּנוּ בַפ"ג מִמְעַה"ק ה"ה דְּעוֹלוֹת הַגּוֹי אֵינּוּ מִבֵּיאִין עִמָּהֶן נִסְכֵים הֵינּוּ שְׁאֵינּוּ חֵיבִין לְהֵבִיא נִסְכֵים אַבְל אִם רוּצָה יוּכַל לְהֵבִיא, לְחִ"מ שֵׁם. וְכַרְשֵׁי דְּרַף ט' ס"ל שְׁנֵי חֵיבֵי לְהֵבִיא נִסְכֵים.

⁴¹ דְּאֵילוּ נִסְכֵים עֲצָמָן לֹא מְצִי לְשִׁלּוּחַ שְׁהוּא טַמָּא וּמְטַמָּא. רִשְׁיֵים וּמְלֵא"שׁ וְתוּס' חֲדָשִים

⁴² וְרַבִּינוּ דְּנִקְטַ גּוֹי אוֹרְחָא דְּמִילְתָא שְׁלֹא יָדַע שְׁצָרִיךְ נִסְכֵים. תַּפְּא"י שְׁקָלִים פ"ז מ"ו

⁴³ רַע"ב וְתִי"ט שְׁקָלִים שֵׁם

תְּרוּמוֹת וְהַנְּצַחוֹת | בְּנִקְ הַדּוּאָר | ח"ן 22887389 | וּבִטְלִי 0548027748

לְהַצְטַרְפוֹת לְהַלְכוֹת הַדְּרַף הַיּוֹמִי לְהַלְכָה לְמַעֲשֵׂה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

